

1. Este adevărată următoarea afirmație: a) vânzarea unui bun mobil este un act juridic abstract întrucât se poate încheia valabil fără îndeplinirea unei anumite cerințe de formă; b) convenția de constituire a unei servituți de trecere este un act juridic consensual; c) chiar dacă s-a prevăzut plata prețului în rate, vânzarea unui autoturism este supusă rezoluțiunii, iar nu rezilierii, în cazul neexecutării obligației de plată a prețului, părțile trebuind să își restituie reciproc prestațiile deja îndeplinite.
2. Termenul, modalitate a obligației: a) dacă este stabilit pe zile, se calculează pe zile libere, ca și termenul de prescripție; b) extinctiv, odată împlinit, atrage decăderea din dreptul pe care îl afecta; c) nu poate fi niciodată stabilit exclusiv în favoarea a creditorului.
3. Nulitatea relativă: a) intervine în cazul încheierii actului juridic cu nerespectarea unor cerințe convenționale de formă; b) sancționează lipsa totală a discernământului părții care a semnat contractul; c) poate fi invocată numai de către părțile actului juridic civil.
4. Acțiunea în anulare pentru dol: a) este prescriptibilă în termen de 1 an; b) este supusă termenului general de prescripție extinctivă, care curge din ziua în care cel îndreptățit să acționeze a cunoscut eroarea în care victima dolului s-a găsit la momentul încheierii actului; c) este prescriptibilă în termen de 3 ani de la data la care dolul a fost descoperit.
5. Actul juridic civil: a) dă naștere la drepturi care nu trebuie respectate decât de către părțile actului; b) unilateral, deși are un singur autor, poate fi și rezultatul manifestării de voință a mai multor persoane; c) de dispoziție (de administrare deplină) este orice act juridic care are drept consecință ieșirea unui drept din patrimoniul părții.
6. Consimțământul nu este exprimat în cunoștință de cauză: a) în cazul violenței; b) în cazul leziunii majorului, atunci când cealaltă parte a profitat de starea sa de nevoie; c) în caz de dol.
7. Simulația este o excepție reală de la: a) principiul relativității efectelor contractului; b) forța obligatorie a contractului; c) opozabilitatea față de terți a contractului.
8. Este prescriptibilă: a) acțiunea în constatarea rezoluțiunii; b) acțiunea prin care se valorifică nulitatea actului juridic pe motiv de absență a cauzei; c) acțiunea negatorie de suprafață.
9. Violența viciu de consimțământ: a) se aplică și în cazul în care una dintre părți a profitat de stare de nevoie în care s-a găsit cealaltă parte; b) se sancționează exclusiv cu nulitatea relativă a actului; c) dă naștere la un drept material la acțiune în anularea actului juridic al cărui termen de prescripție curge din ziua când violența a încetat.
10. Este valabilă clauza, stipulată după intrarea în vigoare a Codului civil 2011, prin care: a) părțile stabilesc că termenul de prescripție extinctivă, aplicabil acțiunii în răspundere pentru vicii ascunse ale unui scanner multifuncțional achiziționat de un consumator de la un profesionist care operează un magazin *online*, este de 18 luni; b) părțile stabilesc că acțiunea în revendicarea bunului imobil vândut este prescriptibilă; c) părțile stabilesc că acțiunea contractuală având ca obiect predarea unui tablou este supusă unui termen de prescripție de 4 ani.
11. Renunțarea la prescripție: a) realizată de către debitor își extinde efectele și asupra celui care a garantat datoria debitorului cu o ipoteca imobiliară; b) realizată de către un codebitor solidar nu își extinde efectele și asupra celorlalți codebitori solidari; c) se poate realiza numai în formă scrisă.
12. În situația admiterii acțiunii în revendicare: a) pârâtul alege întotdeauna dacă restituie bunul sau contravaloarea acestuia; b) proprietarul este obligat, automat, să restituie cheltuielile necesare făcute de pârât cu bunul; c) pârâtul are un drept de retenție asupra produselor bunului revendicat, până la restituirea cheltuielilor făcute pentru producerea și culegerea acestora.

13. În materia dreptului de proprietate publică: a) obiectul dreptului este format din bunuri care, prin natura lor sau prin declarația legii, sunt de uz sau de utilitate publică, indiferent de modul de dobândire; b) dreptul se stinge dacă bunul asupra căruia poartă a fost trecut în domeniul privat, în condițiile legii; c) obligația apărării dreptului poate să aparțină inclusiv titularului dreptului de administrare constituit din acest drept.
14. În materia uzucapiunii: a) extratabulare, dreptul de proprietate se dobândește retroactiv, de la data intrării în posesia bunului, conform actualului Cod civil; b) posesorul actual al bunului nu poate beneficia de termenul de posesie al autorului său, pentru a împlini termenul necesar uzucapiunii; c) cursul uzucapiunii este suspendat de viciile posesiei.
15. În materia rezoluțiunii: a) creditorul poate decide să utilizeze rezoluțiunea judiciară, chiar dacă ar fi îndeplinite condițiile rezoluțiunii unilaterale sau ar exista un pact comisoriu; b) rezoluțiunea unilaterală poate fi invocată numai dacă există o clauză contractuală în acest sens; c) creditorul trebuie să demonstreze că a suferit un prejudiciu.
16. Limitele dreptului de proprietate: a) prevăzute de lege în interes privat pot fi modificate sau desființate temporar prin acordul proprietarilor vecini; b) stabilite pe cale convențională, vizează exclusiv atributul dispoziției juridice; c) stabilite prin hotărâre judecătorească, urmăresc pedepsirea proprietarului-pârât vinovat pentru depășirea inconvenientelor normale în stare de vecinătate.
17. În materia dreptului de proprietate privată: a) dreptul de proprietate asupra bunului imobil se stinge prin abandonarea bunului; b) exercitarea atributelor dreptului se poate limita pe cale legală, judecătorească sau convențională; c) statului, exercitarea atributelor dreptului are loc în regim de putere publică atunci când acest dreptul aparține statului.
18. În privința modalităților dreptului de proprietate: a) dacă un bun este stăpânit în comun, se prezumă proprietatea comună în devălmășie, până la proba contrară; b) orice act juridic cu titlu gratuit asupra bunului comun deținut în coproprietate obișnuită pe cote-părți este considerat act de dispoziție și se încheie cu acordul tuturor coproprietarilor; c) coproprietatea forțată nu poate înceta prin partaj, indiferent dacă este judiciar sau convențional.
19. În materia faptului juridic licit: a) gestiunea ratificată produce efectele unui mandat de la data ratificării; b) cererea privind restituirea plății nedatorate are caracter subsidiar; c) îmbogățitul nu poate fi obligat la restituire peste limita îmbogățirii sale fără justă cauză.
20. În materia efectelor obligațiilor civile: a) debitorul aflat de drept în întârziere nu beneficiază de un termen suplimentar de executare; b) nu este posibilă executarea silită în natură a unei obligații de a nu face; c) debitorul se poate libera fie oferind penalitatea, fie executând obligația asumată.
21. În domeniul efectelor specifice contractelor sinalagmatice: a) excepția de neexecutare poate fi opusă nu numai celuilalt contractant, ci oricărei persoane ale cărei pretenții se întemeiază pe contract; b) Codul civil nu reglementează reguli privind suportarea riscului în contractele translativ de proprietate; c) reducerea prestației creditorului se produce automat, fără punerea în întârziere a debitorului.
22. Este corectă următoarea susținere: a) penalitatea este divizibilă atunci când obligația principală este divizibilă; b) răspunderea contractuală implică executarea întocmai a obligației asumate de către debitor; c) punerea în întârziere a debitorului se realizează numai prin intermediul instanței de judecată.
23. Este incorectă următoarea susținere: a) prejudiciul viitor este reparabil atunci când este cert; b) debitorul poate fi obligat la repararea prejudiciului imprevizibil numai dacă există o clauză în acest sens; c) cazurile în care debitorul este de drept în întârziere trebuie dovedite de către creditor.

24. Mandatul: a) gratuit trebuie să îmbrace forma autentică ad validitatem; b) special trebuie să îmbrace forma autentică ad validitatem; c) în principiu are o durată de 3 ani.
25. În cazul unei vânzări cu opțiune de răscumpărare: a) în principiu, dacă vânzătorul exercită opțiunea în termen, el va trebui să restituie prețul primit precum și dobânda legală calculată începând cu ziua primirii prețului; b) fructele naturale culese de cumpărător între predare și exercitarea opțiunii de răscumpărare rămân la cumpărător; c) vor fi obligatorii pentru vânzătorul care exercită opțiunea de răscumpărare doar locațiunile încheiate pentru o durată determinată.
26. Locațiunea: a) nu poate avea ca obiect, în mod valabil, un bun incorporat; b) poate naște în mod valabil în sarcina locatarului o obligație de plată a chiriei constând în altceva decât o sumă de bani; c) cu titlu gratuit se poate încheia valabil în formă autentică.
27. În cazul vânzării: a) pe încercate, bunul poate fi refuzat de cumpărător în mod discreționar; b) unei cantități de ulei se aplică întotdeauna regimul vânzării pe gustate; c) unei moșteniri, nu este obligatoriu să fie înstrăinat cumpărătorului întregul activ al moștenirii.
28. O vânzare încheiată printr-un înscris sub semnătură privată este lovită de nulitate absolută dacă: a) poartă asupra unui autoturism de ocazie; b) poartă asupra unei moșteniri deschise sau nedeschise; c) prețul este derizoriu și fictiv.
29. Acceptarea moștenirii: a) se presupune în toate cazurile; b) poate fi expresă sau tacită; c) nu poate fi decât expresă.
30. O promisiune unilaterală de cumpărare încheiată sub semnătură privată: a) nu poate purta valabil asupra unui teren situat în extravilan; b) nu îi permite beneficiarului să obțină în contra promitentului o hotărâre care să țină loc de contract; c) nu cuprinde o clauză de inalienabilitate.
31. Moștenirea lui X a fost acceptată de S (soția supraviețuitoare), M (mama), F (fratele) și Q (beneficiarul unui legat cu titlu particular de 200.000 de lei). Activul brut al moștenirii lui X este de 300.000 de lei iar pasivul este de 60.000 de lei. Moștenitorul/moștenitorii rezervatari cer să le fie respectate rezervele. În acest caz: a) M nu va culege nimic din moștenire; b) fratele nu va culege nimic din moștenire; c) legatul lui Q se menține în întregime.
32. Locatarul: a) poate întotdeauna să denunțe în mod valabil contractul, cu respectarea unui termen de preaviz; b) dintr-o locațiune încheiată prin tacită relocațiune nu poate denunța contractul; c) unui bun mobil nu poate subînchiria bunul decât cu acordul locatorului.
33. Donația: a) prin interpunere de persoane este, în mod necesar, nulă; b) naște în sarcina donatarului obligația de a-l întreține pe donator; c) pe deplin valabil încheiată nu poate naște un drept de denunțare în favoarea donatorului.
34. Moștenirea lui X a fost acceptată de copilul său, C, de soția supraviețuitoare, S, de mama sa, M, și de fratele său, F. Moștenitorul/moștenitorii rezervatari cer să le fie respectate rezervele. În cazul în care X a lăsat un legat universal amicului său din copilărie, Z, legat pe care Z îl acceptă: a) C culege $\frac{1}{2}$ din moștenire; b) M culege $\frac{1}{16}$ din moștenire; c) M nu culege nimic din moștenire.
35. Moștenirea defunctului X a fost acceptată de soția supraviețuitoare, S, mama dezmoștenită total, M, fratele bunicului matern, F1, și cei doi frați ai bunicului patern, F2 și F3. Moștenitorul/moștenitorii rezervatari cer să le fie respectate rezervele. În acest caz: a) M nu moștenește nimic; b) F1 primește $\frac{1}{8}$ din moștenire; c) M primește $\frac{1}{4}$ din moștenire.

36. În cazul în care se formulează o cerere de strămutare: a) la solicitarea celui interesat, completul de judecată competent potrivit legii, poate dispune, dacă este cazul, suspendarea judecării procesului a cărui strămutare se cere, cu darea unei cauțiuni de 1000 de lei; b) aceasta se soluționează printr-o încheiere care nu se motivează și nu este supusă nici unei căi de atac; c) aceasta se depune întotdeauna la instanța care are pe rol procesul a cărui strămutare se solicită.
37. Mandatul judiciar: a) se dovedește prin înscris sub semnătură legalizată în cazul în care împuternicirea de a reprezenta o persoană fizică este dată mandatarului care nu are calitatea de avocat; b) încetează, de drept, în cazul în care pentru mandant a fost instituită consilierea judiciară sau tutela specială; c) poate fi restrâns, în mod expres, la anumite acte procesuale.
38. Instanța poate suspenda judecata (suspendare facultativă): a) în cazul în care instanța formulează o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare adresată Curții de Justiție a Uniunii Europene, potrivit prevederilor tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană; b) în cazul instituirii consilierii judiciare cu privire la una dintre părți; c) când, într-o cauză similară, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a fost sesizată cu o cerere de decizie preliminară.
39. În cazul introducerii forțate, în cauză, din oficiu, a altor persoane: a) introducerea în cauză se va dispune, prin încheiere, până la închiderea dezbaterilor, înaintea primei instanțe; b) instanța, la cererea celui introdus în proces, va putea dispune readministrarea probelor sau administrarea de probe noi; c) partea introdusă în proces va lua procedura în starea în care se află la momentul introducerii în proces, toate actele de procedură anterioare introducerii forțate urmând a fi refăcute.
40. Cererea de recuzare a judecătorului, formulată într-un proces civil: a) va fi soluționată de îndată, în ședință publică, fără prezenta părților; b) se soluționează printr-o încheiere care se pronunță în ședință publică; c) poate fi dovedită prin orice mijloc de probă.
41. Cererea posesorie: a) este de competența materială a tribunalului dacă bunul imobil ce face obiectul posesiei are o valoare mai mare de 200.000 de lei; b) este întotdeauna de competența materială a tribunalului, indiferent de valoarea bunului ce face obiectul posesiei; c) este de competența teritorială a instanței în a cărei circumscripție este situat bunul imobil ce face obiectul posesiei.
42. Actul de procedură nul sau anulabil: a) este desființat, în tot sau în parte, de la data pronunțării nulității de către instanța de judecată, efectele nulității producându-se pentru viitor; b) nu împiedică faptul că aceasta să producă alte efecte juridice decât cele care decurg din natura lui proprie; c) nu poate produce nici un efect juridic.
43. Contestația la executare: a) se judecă cu procedura prevăzută pentru judecata în primă instanță, dispozițiile referitoare la verificarea cererii și regularizarea acesteia fiind aplicabile; b) împotriva încheierilor executorului judecătoresc, în cazurile în care acestea nu sunt, potrivit legii, definitive, se poate face în termen de 15 zile de la comunicare; c) se soluționează prin hotărâre care poate fi atacată, în toate cazurile, numai cu apel.
44. În ceea ce privește sechestrul judiciar: a) cererea de sechestrul se judecă de urgență, fără citarea părților; b) în caz de admitere a cererii de sechestrul, instanța va putea să-l oblige pe reclamant la darea unei cauțiuni; c) acesta se instituie prin încheiere care este supusă, în toate cazurile, numai apelului, în termen de 5 zile de la pronunțare, la instanța ierarhic superioară.
45. Când o parte renunță la probele propuse: a) cealaltă parte poate să și le însușască; b) instanța nu poate dispune administrarea din oficiu a probelor la care s-a renunțat; c) renunțarea nu va produce nici un efect deoarece probele propuse sunt câștigate cauzei și partea nu poate să dispună de acestea.
46. Contestația în anulare: a) este de competența instanței superioare instanței care a dat hotărârea atacată; b) poate fi introdusă în termen de 15 zile de la comunicarea hotărârii, dar nu mai târziu de 3 ani de la data când

hotărârea a rămas definitivă; c) trebuie motivată în termenul legal de exercitare, sub sancțiunea nulității acesteia.

47. Achiesarea la hotărârea pronunțată: a) nu poate fi condiționată; b) nu poate fi tacită; c) se poate face prin declarație verbală în fața instanței, în cazul achiesării exprese.

48. Cererea: a) de îndreptare a hotărârii judecătorești se soluționează, asemănător cereri de lămurire a hotărârii judecătorești, în camera de consiliu, fără citarea părților; b) de lămurire a hotărârii judecătorești trebuie introdusă, sub sancțiunea decăderii, în același termen în care se poate declara, după caz, apel sau recurs, împotriva acelei hotărâri; c) de completare a hotărârii judecătorești se soluționează de urgență, cu citarea părților, prin hotărâre separată.

49. În ceea ce privește unicitatea căii de atac, este adevărat că: a) în cazul în care prin aceeași hotărâre au fost soluționate mai multe cereri principale sau incidentale, dintre care unele sunt supuse apelului, iar altele recursului, hotărârea în întregul ei este supusă recursului; b) dacă prin aceeași hotărâre au fost soluționate și cereri accesorii, hotărârea este supusă în întregul ei căii de atac prevăzute de lege pentru cererea care atrage competența unei instanțe mai mare în grad; c) o cale de atac poate fi exercitată împotriva unei hotărâri numai o singură dată, dacă legea prevede același termen de exercitare pentru toate motivele existente la data declarării acelei căi de atac.

50. În procedura cererii cu valoare redusă: a) procedura este scrisă și se desfășoară în întregul ei în camera de consiliu; b) dacă pârâtul a formulat cerere reconvențională, reclamantul, în termen de maxim 15 de zile de la comunicarea acesteia, va depune sau va trimite formularul de răspuns completat corespunzător ori va răspunde prin orice alt mijloc; c) instanța nu poate încuviința și alte probe în afara înscrisurilor depuse de părți.

51. Fapta comisă din culpă constituie infracțiune: a) în cazul în care se săvârșește printr-o inacțiune și legea nu cuprinde prevederi referitoare la forma de vinovăție; b) atât în cazul unei acțiuni cât și a unei inacțiuni și legea prevede în mod expres forma de vinovăție a culpei; c) în cazul în care se săvârșește printr-o acțiune și legea nu cuprinde prevederi referitoare la forma de vinovăție.

52. Alegeți afirmația corectă: a) spre deosebire de împiedicarea producerii rezultatului, desistarea trebuie să aibă loc înainte ca fapta să fi fost descoperită de autorități; b) atât împiedicarea producerii rezultatului, cât și desistarea presupun începerea executării elementului material; c) atât împiedicarea producerii rezultatului, cât și desistarea reprezintă cauze de reducere a pedepsei pentru tentativa realizată până în acel moment.

53. Alegeți afirmația corectă: a) în cazul persoanei juridice, dacă după o condamnare definitivă la o pedeapsă și mai înainte de executarea integrală a acesteia se săvârșește din nou o infracțiune în condițiile recidivei, atunci se va stabili o pedeapsă între limitele prevăzute de lege și aceasta se va adăuga la restul rămas neexecutat din condamnarea anterioară; b) răspunderea penală a persoanei juridice se poate angaja în cazul unei instituții publice pentru o infracțiune săvârșită în exercitarea unei activități ce poate face obiectul domeniului privat; c) răspunderea penală a persoanei juridice se poate angaja în cazul unei autorități publice care a săvârșit infracțiunea în exercitarea unei activități ce poate face obiectul domeniului privat.

54. Revocarea amânării aplicării pedepsei se dispune, cu îndeplinirea și altor condiții, dacă: a) pe parcursul termenului de supraveghere persoana supravegheată a săvârșit o nouă infracțiune pentru care s-a pronunțat o condamnare la pedeapsa închisorii, dar care să fie mai mare de un an; b) pe parcursul termenului de supraveghere persoana supravegheată a săvârșit o nouă infracțiune pentru care s-a pronunțat o condamnare, indiferent de natura pedepsei; c) pe parcursul termenului de supraveghere persoana supravegheată a săvârșit o nouă infracțiune pentru care s-a pronunțat o condamnare la pedeapsa închisorii.

55. Determinarea, cu intenție, la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, la care fără vinovăție, contribuie cu acte de executare o altă persoană: a) nu constituie nicio formă de participație penală; b) constituie o participație improprie; c) constituie o participație proprie.

56. Alegeți afirmația corectă: a) dacă inculpatul lovește, la interval de câteva zile, mai multe persoane cu care a avut câte un conflict spontan, cauzându-i fiecareia suferințe fizice, se va reține o infracțiune săvârșită în mod continuat; b) sancționarea infracțiunii continue se va face cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită al cărei maxim special se poate majora cu cel mult o treime în cazul pedepsei amenzii; c) dacă inculpatul urmărind să-l ucidă pe rivalul său în timp ce acesta dormea, dar în urma unei confuzii îl ucide pe fratele geamăn al acestuia, va săvârși o infracțiune deviată.
57. Condamnatul aflat în executarea unei pedepse de 2 ani închisoare stabilită pentru o infracțiune săvârșită cu intenție a săvârșit din nou o infracțiune cu forma de vinovăție a culpei simple pentru care legea prevede pedeapsa închisorii alternativ cu pedeapsa amenzii. Judecându-l pentru noua infracțiune instanța l-a condamnat pe inculpat la pedeapsa amenzii. În acest caz: a) la pedeapsa închisorii de 2 ani se va adăuga o treime din pedeapsa amenzii, iar din pedeapsa închisorii se va scădea partea deja executată; b) la restul rămas neexecutat din pedeapsa închisorii de 2 ani se va adăuga o treime din pedeapsa amenzii; c) la pedeapsa închisorii se 2 ani se va adăuga pedeapsa amenzii, iar din pedeapsa închisorii se va scădea partea deja executată.
58. Concursul real de infracțiuni se caracterizează printre altele prin: a) săvârșirea mai multor infracțiuni prin mai multe acțiuni sau inacțiuni; b) săvârșirea mai multor infracțiuni de natură diferită, printr-o singură acțiune ori inacțiune; c) săvârșirea mai multor infracțiuni de același fel, printr-o singură acțiune ori inacțiune.
59. Alegeți afirmația corectă: a) spre deosebire de intenția indirectă, în cazul intenției depășite făptuitorul nu acceptă rezultatul mai grav al faptei sale; b) atât în cazul intenției directe cât și în cazul culpei simple făptuitorul prevede rezultatul faptei sale; c) spre deosebire de intenția directă în cazul culpei simple făptuitorul prevede rezultatul faptei sale.
60. Pedepsele complementare constând în interzicerea exercitării unor drepturi, stabilite pe lângă pedepsele principale, în cazul concursului de infracțiuni, se aplică pe lângă pedeapsa rezultantă: a) toate dacă sunt de aceeași natură și cu același conținut; b) toate dacă sunt de aceeași natură, dar cu un conținut diferit; c) numai dacă au fost stabilite pe lângă pedeapsa cea mai grea.
61. Alegeți afirmația corectă: a) dacă pe perioada internării într-un centru educativ minorul săvârșește o nouă infracțiune, instanța poate menține această măsură, prelungind durata acesteia, fără a depăși maximumul prevăzut de lege; b) față de minorul care răspunde penal se ia obligatoriu o măsură educativă privativă de libertate dacă acesta a mai săvârșit o infracțiune pentru care i s-a aplicat o măsură educativă ce a fost executată înainte de comiterea infracțiunii pentru care este judecat; c) în cazul în care pentru o infracțiune săvârșită în timpul minorității s-a luat o măsură educativă neprivativă de libertate, iar pentru o infracțiune săvârșită după majorat s-a stabilit o pedeapsă cu amenda, se va executa măsura educativă la care se va putea adăuga pedeapsa amenzii.
62. În cazul în care cel condamnat definitiv pentru o infracțiune continuată este judecat ulterior și pentru alte acte de executare ce fac parte din conținutul aceleiași infracțiuni, atunci pedeapsa aplicată pentru întreaga infracțiune continuată: a) nu va putea fi la fel de grea cu pedeapsa stabilită anterior; b) va putea fi mai grea decât pedeapsa stabilită anterior; c) va fi obligatoriu mai grea decât pedeapsa stabilită anterior.
63. Alegeți afirmația corectă: a) dacă într-o cauză sunt reținute mai multe circumstanțe atenuante, reducerea limitelor de pedeapsă se va face în mod succesiv corespunzător numărului de circumstanțe atenuante incidente; b) ca efect al unei circumstanțe agravante maximumul special al pedepsei închisorii prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită se majorează cu 2 ani; c) dacă s-a săvârșit o tentativă la o infracțiune și în condițiile unei recidive postexecutorii, mai întâi se vor reduce limitele de pedeapsă ca efect al tentativei, iar apoi acestea se vor agrava ca efect al recidivei postexecutorii.
64. Inculpatul a fost condamnat la pedeapsa închisorii de 3 ani pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat. Din actele de la dosar rezultă că inculpatul a mai săvârșit o infracțiune continuată, formată din 4 acte de executare și pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoarea de la 1 la 5 ani. S-a mai reținut că trei dintre actele de executare ale infracțiunii continuate s-au săvârșit anterior rămănerii definitive a hotărârii de condamnare pentru infracțiunea de furt calificat, iar cel de-al patrulea a fost săvârșit la foarte scurt timp după

rămânerea definitivă a hotărârii respective. În acest caz: a) infracțiunea continuată a fost săvârșită în stare de recidivă postcondamnatorie; b) infracțiunea de furt calificat și infracțiunea continuată au fost săvârșite în condițiile unei pluralități intermediare; c) există un concurs de infracțiuni între infracțiunea continuată și infracțiunea de furt calificat.

65. În cazul liberării condiționate, instanța face aplicarea dispozițiilor de la recidivă ori pluralitate intermediară, cu îndeplinirea și altor condiții: a) numai în cazul anulării măsurii respective; b) atât în cazul revocării cât și al anulării măsurii liberării condiționate; c) numai în cazul revocării acelei măsuri.

66. Dacă pentru trei infracțiuni concurente, judecate de instanțe diferite, s-au stabilit, pentru primele două infracțiuni pedepsele cu închisoarea de 1 an și 2 ani, aplicându-se pedeapsa *rezultantă de 2 ani și 4 luni*, iar pentru cea de-a treia infracțiune, judecată de către o altă instanță, închisoarea de 3 ani, pedeapsa rezultantă pentru întreg concursul de infracțiuni va fi de: a) 4 ani; b) 3 ani și 4 luni; c) 5 ani și 4 luni.

67. Măsura de siguranță a confiscării speciale se poate lua: a) dacă s-a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală în condițiile legitimei apărări; b) dacă s-a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală de către un minor de 12 ani; c) numai însoțind o pedeapsă.

68. În speță s-a reținut că X a fost condamnat pentru un concurs de infracțiuni la o pedeapsă rezultantă de 5 ani închisoare pe care a executat-o. La scurt timp după executarea acesteia X a mai săvârșit o altă infracțiune pentru care a fost condamnat la o pedeapsă de 2 ani închisoare. În acest caz: a) termenul de reabilitare curge de la terminarea executării pedepsei închisorii de 2 ani; b) reabilitarea va fi de drept; c) durata termenului de reabilitare se va stabili în funcție de pedeapsa cea mai grea de 5 ani închisoare.

69. Urmărind să obțină o răscumpărare, X l-a răpit pe minorul Y și l-a închis într-un beci, deși știa că minorul suferă de astm într-o formă severă. Y a decedat după trei zile de suferințe, pe fondul unor complicații apărute la nivelul aparatului respirator, nefiindu-i administrat un medicament pe care îl lua în mod regulat. Ce încadrare juridică ar trebui să se rețină în sarcina lui X: a) infracțiunea de omor calificat în concurs cu infracțiunea de lipsire de libertate b) infracțiunea de lipsire de libertate urmată de moartea victimei; c) infracțiunea de omor.

70. La infracțiunea de violare de domiciliu: a) obiectul material material se poate realiza prin pătrunderea fără drept într-o cameră dintr-un apartament locuit de mai multe persoane; b) obiectul juridic este reprezentat de relațiile privind patrimoniul unei persoane; c) elementul material se poate realiza prin refuzul de a părăsi o locuință, chiar dacă cererea de a părăsi locuința nu este făcută de proprietar, ci de o altă persoană care locuiește în spațiul respectiv.

71. Fapta șoferului de taxi care, deși observă că la ajungerea la destinație clientul coboară și uită să își ia o geantă de pe bancheta din spate, nu îl atenționează, iar ulterior își însușește bunul respectiv, reprezintă infracțiunea de: a) însușirea bunului găsit; b) furt; c) furt calificat săvârșit într-un mijloc de transport în comun.

72. Urmarea imediată a infracțiunii de distrugere: a) poate consta în crearea unei stări de pericol; b) poate consta în aducerea în stare de neîntrebuințare a unui bun; c) nu poate consta în degradarea unui bun.

73. Dacă F, supărat că fiul său în vârstă de 10 ani a rămas repetent, i-a aplicat mai multe lovituri cu un par, iar acesta a decedat, în sarcina acestuia se va reține: a) Infracțiunea de violență în familie în concurs cu infracțiunea de omor; b) Infracțiunea de omor; c) Infracțiunea de violență în familie raportată la infracțiunea de omor.

74. Fapta celui care, câștigând încrederea victimei, îi oferă acesteia o băutură în care pusese un somnifer, după care, profitând de starea de somn a victimei, îi sustrage bunurile, reprezintă: a) infracțiunea de abuz de încredere; b) infracțiunea de furt; c) infracțiunea de tâlhărie.

75. La infracțiunea de înșelăciune: a) consumarea infracțiunii are loc în momentul în care se produce o pagubă în patrimoniul subiectului pasiv; b) consumarea infracțiunii are loc în momentul realizării elementului material

(inducerea în eroare), indiferent dacă și când se produce o pagubă; c) în varianta agravată subiectul activ este calificat.

76. În cazul infracțiunii de rupere de sigilii (art. 260 C.pen.): a) dacă fapta săvârșită constă doar în distrugerea sigiliului, infracțiunea de distrugere va fi absorbită în cea de rupere de sigilii; b) dacă sunt distruse și alte bunuri se va reține doar infracțiunea de rupere de sigilii; c) dacă sunt distruse și alte bunuri, infracțiunea de rupere de sigilii va fi absorbită în cea de distrugere.

77. Omorul săvârșit asupra unui jandarm aflat în misiune reprezintă: a) infracțiunea de omor b) infracțiunea de omor calificat comis pentru a se sustrage de la răspundere penală ori de la executarea unei pedepse c) infracțiunea de ultraj raportat la infracțiunea de omor.

78. Omisiunea funcționarului public de a sesiza organele de urmărire penală despre săvârșirea unei infracțiuni în legătură cu serviciul de care a luat cunoștință, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de: a) omisiunea sesizării; b) abuz în serviciu; c) nedenunțare.

79. M, știind că prietenul său P dorea să obțină o autorizație de la primărie, a venit și i-a propus acestuia să dea o sumă de bani pentru a o obține. În sarcina lui P se poate reține: a) cumpărare de influență dacă știe că banii au fost dați lui M pentru a exercita influența pe lângă funcționarul public; b) complicitate la dare de mită dacă știe că banii vor fi dați de M funcționarului public; c) complicitate la trafic de influență dacă știa că banii vor rămâne la M.

80. Dacă făptuitorul ajută victima în aplicarea unei lovituri mortale cu cuțitul într-o zonă vitală, în scopul sinuciderii, se poate reține săvârșirea infracțiunii de: a) omor; b) determinarea sau înlesnirea sinuciderii; c) loviri sau vătămări cauzatoare de moarte.

81. Dacă G i-a împrumutat pentru două săptămâni lui T o mașină de tuns iarba, dar a doua zi s-a răzgândit și i-a cerut bunul înapoi: a) T răspunde pentru infracțiunea de abuz de încredere dacă nu remite bunul imediat; b) G răspunde pentru infracțiunea de furt dacă, supărat că T a refuzat să-i restituie bunul imediat, s-a dus și l-a luat din curtea acestuia; c) G răspunde pentru amenințare dacă îi spune lui T că va introduce o acțiune în rezoluțiunea contractului dacă T nu vrea să-i restituie bunul.

82. Încredințarea unui înscris care servește pentru dovedirea stării civile ori pentru legitimare sau identificare spre a fi folosit fără drept poate reprezenta infracțiunea de: a) fals în declarații; b) fals privind identitatea; c) uz de fals.

83. Fapta inculpatului de a pătrunde în locuința victimei, de a o imobiliza, de a o amenința cu moartea pentru a spune unde ține banii ascunși și părăsirea locuinței înainte de a-i găsi din cauza declanșării unei alarme, în cazul în care leziunile produse de imobilizare au necesitat 3 zile de îngrijiri medico-legale, reprezintă: a) infracțiunea de lipsire de libertate, infracțiunea de amenințare, tentativă la infracțiunea de furt, infracțiunea de loviri sau alte violente aflate în concurs; b) infracțiunea de lipsire de libertate în concurs cu tentativă la infracțiunea de furt; c) tentativă la infracțiunea de tâlhărie.

84. Modificarea numelui înscris pe o diplomă de licență și utilizarea acesteia de către persoana căreia îi corespunde numele ce apare pe document după falsificare, în vederea angajării poate reprezenta: a) fals material în înscrisuri oficiale în concurs cu uz de fals; b) fals privind identitatea; c) fals privind identitatea în concurs cu uz de fals.

85. Prin aplicarea de violente fizice, făptuitorul a obligat victima (V) să promită că îi va remite a doua zi o sumă de bani. A doua zi, în timp ce se îndrepta cu banii spre locuința făptuitorului, V a fost interceptată de organele de poliție, care fuseseră sesizate de un martor. În sarcina făptuitorului se va reține: a) șantaj; b) tâlhărie; c) tentativă la șantaj.

86. Într-o cauză în care sesizarea instanței s-a făcut printr-un acord de recunoaștere a vinovăției: a) procesul nu va mai trece prin etapa de cameră preliminară; b) în afara inculpatului, celelalte părți și persoana vătămată nu se mai citează; c) calea de atac împotriva sentinței de rezolvare a cauzei pe fond este contestația.
87. Suspectul: a) nu poate cere schimbarea încadrării juridice în cursul urmăririi penale; b) poate fi persoana față de care se ia măsura preventivă a controlului judiciar, în anumite condiții; c) poate cere în mod legal continuarea procesului penal în caz de clasare ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.
88. În cazul inculpatului care nu a împlinit vârsta de 16 ani: a) față de acesta nu poate fi dispusă măsura arestării preventive, în nicio situație; b) la judecarea cauzei se citează și părinții săi; c) asistența juridică este obligatorie doar în cauzele în care legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani.
89. Competența de a judeca în primă instanță o infracțiune de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte aparține: a) judecătorei; b) tribunalului; c) curții de apel.
90. La soluționarea unei propuneri de luare a măsurii arestării preventive față de un inculpat care a fost reținut pentru 24 de ore: a) judecătorul competent poate lua măsura pentru o perioadă care nu poate depăși 29 de zile; b) asistența juridică a inculpatului este obligatorie indiferent de infracțiunea pentru care se solicită arestarea; c) judecătorul competent, respingând propunerea, nu poate lua măsura arestului la domiciliu dacă nu a fost sesizat în acest sens.
91. În ceea ce privește nulitatea în materie penală: a) nulitatea absolută se invocă în orice stare a procesului indiferent de cazul care o determină; b) nulitatea relativă a unui act de urmărire penală poate fi invocată, în anumite condiții, și în fața instanței de judecată; c) încălcarea dispozițiilor referitoare la competența după materie a organului de urmărire penală se sancționează întotdeauna cu nulitatea relativă.
92. În cursul cercetării judecătorești în primă instanță: a) instanța nu poate extinde acțiunea penală cu privire la alte fapte decât cele pentru care s-a dispus începerea judecării; b) instanța nu poate lua, din oficiu, măsura arestării preventive a inculpatului; c) instanța nu poate invoca, din oficiu, excepția de necompetență după calitatea persoanei.
93. Plângerea împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală: a) nu suspendă aducerea la îndeplinire a actului care formează obiectul plângerii; b) se formulează în toate cazurile în termen de 20 de zile de la data comunicării actului de urmărire penală; c) nu poate fi formulată de o persoană care nu este parte sau subiect procesual principal în cauză.
94. În ceea ce privește persoana vătămată: a) declarația sa este mijloc de probă chiar dacă este dată înainte de începerea urmăririi penale; b) aceasta poate face apel și pe latura civilă a cauzei; c) aceasta nu beneficiază niciodată de asistență juridică obligatorie.
95. În procedura de cameră preliminară: a) nu este permisă administrarea altor probe în afara celor din dosarul de urmărire penală; b) asupra măsurilor preventive se pronunță judecătorul de cameră preliminară de la instanța sesizată prin rechizitoriu; c) încheierea prin care judecătorul de cameră preliminară constată anumite neregularități ale actului de sesizare și este comunicată procurorului în vederea remedierii acestora și a precizării dacă își menține dispoziția de trimitere în judecată poate fi atacată cu contestație în termen de 5 zile de la comunicare.

96. Competența de a soluționa o cerere de strămutare aparține: a) tribunalului, dacă se solicita strămutarea judecării cauzei de la o judecătorie; b) Înaltei Curți de Casație și Justiție, dacă se solicită strămutarea judecării cauzei de la un tribunal; c) curții militare de apel, dacă se solicită strămutarea judecării cauzei de la un tribunal militar.
97. Nu este mijloc de probă: a) procesul verbal în care sunt consemnate activitățile desfășurate cu ocazia efectuării percheziției; b) raportul de constatare întocmit în etapa cercetării penale *in rem* de un specialist care funcționează în cadrul parchetului care efectuează urmărirea penală; c) procesul verbal în care sunt consemnate împrejurările constatate de un organ de ordine publică cu privire la săvârșirea unei infracțiuni.
98. Soluționând apelul declarat împotriva unei hotărâri de achitare: a) instanța de apel va respinge în toate cazurile ca inadmisibil apelul declarat de inculpatul achitat; b) în caz de admitere a apelului procurorului și de desființare a sentinței, instanța este obligată să trimită cauza spre rejudecare primei instanțe neputând pronunța direct soluția condamnării inculpatului; c) instanța de apel readministrează declarațiile pe care prima instanță și-a întemeiat soluția de achitare.
99. Nu este caz de contestație la executare: a) când se ivește vreo nelămurire cu privire la hotărârea care se execută; b) când hotărârea definitivă a fost pronunțată de o instanță incompetentă după calitatea persoanei; c) când s-a pus în executare o hotărâre care nu era definitivă.
100. În cazul renunțării la urmărirea penală: a) ordonanța de renunțare emisă de organul de cercetare penală este supusă confirmării procurorului care supraveghează urmărirea penală; b) soluția nu poate fi dispusă dacă nu există suspect în cauză; c) nu se poate dispune renunțarea pentru infracțiunile care au avut ca urmare moartea victimei.

